Al-ʾAraqīb

Al-ʿAraqīb consists of historical documents and materials, contemporary photographs by Sheikh, and a video that, together, present a fragmentary history of the village of *al-ʿAraqīb,* which has been destroyed and rebuilt more than 188 times, as of June 1, 2021 in the ongoing "battle over the Negev," an Israeli state campaign whose aim has been to displace Palestinian Bedouins from the northern threshold of the desert. The shifting demarcations of this land—confirmed by the various materials in the vitrine, including land contracts, the different maps and historical traces of earlier Bedouin settlements, and photographs and documents that record Bedouin presence historically and in the present—have advanced and receded over the years in response to colonization, cultivation, displacement, urbanization, and even climate change. These materials have appeared in Eyal Weizman's response to Sheikh's *Desert Bloom* series, an essay that, incorporating historical aerial photographs, contemporary remote sensing data, state plans, court testimonies, and nineteenth-century travelers' accounts, explores the Negev's threshold as a "shoreline" along which climate change and political conflict are deeply entangled. The collaboration between Sheikh and Weizman, published under the title *The Conflict Shoreline: Colonization as Climate Change in the Negev Desert*, has been submitted as evidence for the "Truth Commission on the Events of 1948-1960 in the Negev," an initiative of the NGO Zochrot.

العراقيب تتكوّن من وثائق وموّاد تاريخية، مع صور حديثة من شيخ تمثّل التاريخ الممزّق لقرية العراقيب، التي هدمت وبنيت أكثر من 85 مرة في "الحملة المستمرّة على النقب"، وهي حملة إسرائيلية هدفها جعل البدو الفلسطينيين ينزحون من الحدود الشمالية للصحراء. اختلفت مخطّطات تحويل الأراضي- موثقة بالمواد المختلفة في واجهة العرض، ومنها عقود الأراضي، الخرائط المختلفة والآثار التاريخية لمستوطنات البدو الأقدم، والصور والوثائق التي تسجّل الوجود البدوي تاريخًا وحاضرًا - مدًّا وجزْرًا خلال السنوات حسَب الاستيطان، الزراعة، التهجير، التمدّن، وحتّى التغير المناخي. لقد ظهرت هذه المواد في ردّ إيال وايزمان على سلسلة شيخ "إزهار صحراوي"، وهو مقال- جامعًا بين صور المنطقة التاريخية، المعلومات الحالية الحسّاسة ، خطط الدولة، شهادات المحاكم، وروايات مسافري القرن التاسع عشر- يستطلع حدود النقب "كخط ساحلي" على طوله يتعانق التغير المناخي والصراع السياسي. التعاون ما بين وايزمن وشيخ، والذي نشر تحت عنوان: ساحل الصراع: الاستعمار كالتغيّر المناخي في صحراء النقب، قد تمّ اعتماده كدليل لدى "لجنة التحقيق في أحداث 1960-1948 في النقب" بمبادرة من جمعية زوخروت.

העבודה אל-עראקיב כוללת חומרים ומסמכים היסטוריים, וגם תצלומים עכשוויים של שייח', שמציגים את רסיסי ההיסטוריה של הכפר אל-עראקיב, שנהרס ונבנה מחדש למעלה משמונים וחמש פעמים, ב"קרב [מתמשך] על הנגב", מערכה של מדינת ישראל שמטרתה לעקור פלסטינים בדואים מאזור הגבול הצפוני של המדבר. קווי התיחום המשתנים של פיסת ארץ זו - כפי שהחומרים השונים בוויטרינה מאשרים, ובכללם חוזי בעלות בקרקע, מפות היסטוריות שונות ועקבות היסטוריים של יישובים בדואיים קדומים יותר, וכן תצלומים ומסמכים שמעידים על נוכחות בדואית היסטורית וגם בהווה - התקדמו ונסוגו במהלך השנים בתגובה לקולוניזציה, עיבוד הקרקע, ר עקירה, רעיור ואפילו שינויים אקלימיים. החומרים הללו הופיעו בתשובתו של איל וייצמן לסדרת פריחה מדברית של שייח', מאמר שמסתמך על תצלומי אוויר היסטוריים, מידע עכשווי שהופק בעזרת אמצעי חישה מרחוק, תכניות ממשלתיות, עדויות בבתי המשפט ודיווחי נוסעים בני המאה התשע עשרה, וחוקר את אזור הגבול הצפוני של הנגב כ"קו חוף" ששינויי אקלים וסכסוך פוליטי שלובים זה בזה עמוקות לכל אורכו. שיתוף הפעולה בין שייח' לוייצמן, שפורסם תחת השם *The Conflict Shoreline: Colonization as Climate Change in the Negev Desert* הוגש כמוצג ראייתי לוועדת האמת לחקר מאורעות 1960-1948 בנגב, יוזמה של עמותת זוכרות.

Fazal Sheikh
American, born 1965

Sheikh Sayāh al-Tūri, al-ʿAraqīb unrecognized Bedouin village, the Negev / an-Naqab
2014
Archival pigment print
Courtesy of the Artist

Nūri al-ʿUqbi, Hūra, the Negev / an-Naqab
2014
Archival pigment print
Courtesy of the Artist

The Al-Tūri cemetery in al-ʿAraqīb unrecognized village, the Negev / an-Naqab
October 9, 2011
Archival pigment print
Courtesy of the Artist

The fenced perimeter of the al-Tūri cemetery appears here within the demolished unrecognized Bedouin village of al-ʿAraqībborn. The village was first destroyed in July 2010. Following repeated demolitions, the remaining families moved within the fenced-up area of their ancestral cemetery, dating back to 1914. In the weeks that followed, earthworks around the cemetery were begun by the Jewish National Fund (JNF) in preparation for the extension of the Ambassador Forest. Visible within the image are six blue protest tents which have been erected above the cemetery and within the troughs prepared for planting by the JNF to mark the former habitation. In the following three years, these tents would be demolished more than fifty times, each time rebuilt by members of the al-Tūri community. On June 12, 2014, the Israeli Land Authority (ILA), accompanied by the Special Forces and the JNF, demolished all the remaining dwellings within the cemetery, leaving only the gravestones and a makeshift tent used as a mosque. Since this image was taken, the buildings within the cemetery compound, as well as the fence around it, have been removed. As of June 1, 2021, there had been more than 188 demolitions.

أكتوبر/تشرين أول 2011 . محيط مقبرة الطوري المسيج داخل 9 قرية العراقيب المهدمة وغير المعترف بها. تعرضت القرية للتدمير أولا من قبل الجيش الاسرائيلي والدوريات الخضراء (وحدة بيئية شبه عسكرية) في تموز 2010 ، وانتقلت العائلات المتبقية للعيش في منطقة مقبرة الأسلاف المسيجة. بدأ الصندوق القومي اليهودي باقامة المتاريس حول المقبرة مباشرة بعد الهدم وذلك تحضيراً لتوسيع "غابة السفراء". أقيمت ست خيام احتجاج زرقاء تشير للسكن السابق في أعلى المقبرة داخل أحواض الزرع التي أعدها الصندوق القومي اليهودي .هدمت هذه الخيام في السنتين اللاحقتين أكثر من خمسين مرة، وفي كل مرة كان يُعاد بنائها على يد من تبقى من عائلات عشيرة الطوري. قامت دائرة أراضي اسرائيل وقوات الأمن الاسرائيلية والصندوق القومي اليهودي في 12 حزيران 2014 بتدمير كل ما تبقى من المساكن داخل المقبرة تاركين ورائهم فقط شواهد القبور وخيمة .مؤقتة استخدمت كمسجد

באוקטובר, 2011 . היקפו של בית הקברות א-טורי, 9 מוקף בגדר, בתחומי הכפר הבדואי ההרוס והבלתי מוכר אל-עראקיב. הכפר נהרס לראשונה על ידי הצבא הישראלי והסיירת הירוקה (יחידת אכיפה סביבתית חמושה) בחודש יולי 2010 , והמשפחות הנותרות עברו לשטח מגודר של בית הכפרות של אבותיהם. הקרן הקיימת לישראל (קק"ל) החלה בביצוע עבודות עפר סביב בית הקברות מיד לאחר ההריסה, כחלק מההכנה להרחבת יער השגרירים. ששה אוהלי מחאה בצבע כחול לסימון אזור המגורים הקודם הוצבו מעל בית הקברות ובתוך ערוצי ההשקייה שהקק"ל הכינה לשתילה. בשנתיים הבאות נהרסו האוהלים יותר מחמישים פעם, ובכל פעם נבנו מחדש על ידי בני שבט א-טורי הנותרים. ב -12 ביוני 2014 , מנהל מקרקעי ישראל, בליווי כוח משטרתי מיוחד והקק"ל, הרס את כל מבני המגורים שנותרו בתחומי בית הקברות, והותיר רק את המצבות ואוהל מאולתר המשמש .כמסגד

Al-ʿAraqīb unrecognized village, an-Naqab / the Negev
Video of demolitions filmed by the villagers of al-ʿAraqīb and members of its extended community.
Open access film.

Videos of the demolitions were produced by the villagers of Al-ʿAraqīb and by members of its extended community.

In 2010, an estimated 350 villagers were living in al-ʿAraqīb, while another 200 members of the community lived nearby. Beginning in 2010, the Israeli State began demolitions of the village. In the intervening years many of the residents of al-ʿAraqīb sought alternate housing in the nearby city of Rahat, while several of the determined families continued to live in tents and shacks that are demolished on a regular basis. The State filed a civil law suit against 34 village heads of the families as recompense for the first 8 demolitions, assessing that the villagers were to pay 1.79 million NIS ($464,000). In November 2020, following lengthy appeals, and the resolution of significant fines during the process, the Supreme Court ruled that six of the villagers who had refused to compromise with the State would be fined 459,000 NIS ($152,000). As of June 1, 2021, the Israeli State has demolished the village more than 188 times. Sheikh Sayāh, the head of the al-Tūri family, continues to wage a campaign in the courts to this day.

In each thing there is a being in pain—a memory of fingers, a scent, an image. And houses are killed just like their inhabitants. And the memory of things is killed: stone, wood, glass, iron, cement are scattered in broken fragments like living beings. [...] All these things are a memory of the people who no longer have them and of the objects that no longer have the people—destroyed in a minute. Our things die like us, but they aren't buried with us.

—from Mahmoud Darwish's "The House as Casualty," in *A River Dies of Thirst* (2009)

"في كل شيء كائنٌ يتوجّع... ذكرى أصابع وذكرى رائحة وذكرى صورة. والبيوت تُقْتَلُ كما يقتل سكّانها. وتُقْتَلُ ذاكرة الأشياء: الحجر والخشب والزجاج والحديد والاسمنت تتناثر أشلاء كالكائنات. كل هذه الأشياء ذاكرة الناس التي أفرغت من الأشياء، وذاكرة الأشياء التي أفرغت من الناس... تنتهي بدقيقة واحدة. إن أشياءنا تموت مثلنا، لكنها لا تدفن معنا!"

- من محمود درويش "البيتُ قتيلا" من "نهر يموت من العطش"

"בכל דבר יש אדם שחווה כאב - זיכרון של אצבעות, ריחות, תמונה. ובתים נהרגים בדיוק כמו יושביהם. וזיכרון הדברים נהרג: אבן, עץ, זכוכית, ברזל, מלט פזורים ברסיסים שבורים כמו אנשים חיים[...]. כל הדברים האלה הם זיכרון של האנשים שכבר לא מחזיקים בהם ושל העצמים שכבר אין להם בני אדם - ונהרסו בן רגע. הדברים שלנו מתים כמונו, אבל הם לא נקברים עמנו."

- "הבית כחלל", מתוך נהר מת בצמא, מאת מחמוד דרוויש